

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/46/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320010344
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4320010344.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej. V trestnej veci odsúdeného A. K., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. K. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 22.05.2020 sp. zn. 4Pp/21/2020, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 23.06.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. K. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutím uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. K. (ďalej len odsúdený) o podmiennečné prepustenie z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 08.03.2018 sp. zn. 2T/136/2017.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku na rozhodnutie o jeho návrhu, a to vykonanie dvoch tretín uloženého trestu. Odsúdený splnil aj jednu z materiálnych podmienok, a to že počas doterajšieho výkonu trestu preukázal polepšenie v podmienkach výkonu trestu plnením svojich pracovných aj mimopracovných povinností, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem, vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody. Poukázal na to, že odsúdený bol disciplinárne 7x odmenený za vzorné plnenie pracovných povinností, za úspešné ukončenie rekvalifikačného kurzu a za vzorný výkon činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. Po vykonanom dokazovaní súd I. stupňa však dospel k záveru, že odsúdený nespĺnil ďalšiu materiálnu podmienku a to, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tomto smere súd I. stupňa poukázal na odpis z registra trestov, z ktorého mal preukázané, že odsúdený bol v minulosti celkom 16x súdne trestaný, najmä za majetkovú trestnú činnosť, ktorej sa dopúšťal nielen na území Slovenskej republiky, ale aj na území iného štátu Európskej únie, a to krátko po vykonaní predchádzajúceho nepodmienečného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené súd I. stupňa konštatoval, že odsúdený sklony k páchaniu trestnej činnosti, doteraz uložené tresty nemali na neho dostatočne prevýchovný účel, aj keď samotný odsúdený ohľadom svojej osoby prezentoval, že má kritický postoj k páchanej trestnej činnosti. Hoci z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu, kde odsúdený trest vykonáva vyplývalo, že si vytvára odsúdený podmienky na udeľovanie disciplinárnych odmien, proklamuje kritický postoj k páchaniu trestnej činnosti a plní svoje povinnosti, tieto skutočnosti svedčia o tom, že odsúdený je schopný dodržiavať určité pravidlá a stanovené normy správania pod dohľadom, čo však nie je dostatočnou zárukou, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu by na slobode viedol riadny život.

Uvedené uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti vyslovil nesúhlas so záverom súdu I. stupňa, uviedol, že prvotným impulzom k naplneniu možnosti podať žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne

splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal potrebnú časť z výkonu uloženého trestu, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Poukázal na hodnotenie, ktoré na jeho osobu vypracoval tím fundovaných odborníkov počnúc pedagogickým pracovníkom, psychológom, sociálnym pracovníkom a v neposlednom rade riaditeľom ústavu, kde vykonáva trest. Všetky podmienky stanovené zákonom podľa jeho názoru splňa.

Súd I. stupňa zle vyhodnotil skutočnosti, týkajúce sa jeho návrhu. Vyslovil nesúhlas so zamietavým verdiktom súdu I. stupňa, lebo si jednoznačne protirečí, ak nie priamo spochybňuje prácu vyššie uvedených pracovníkov ústavu na výkon trestu, kde si v súčasnosti vykonáva trest. Uvedení pracovníci dlhú dobu s ním pracovali, zamerali sa na zvyšovanie jeho právneho vedomia, viedli ho k zodpovednosti, čo v konečnom dôsledku prinieslo u neho zmeny v hodnotovej orientácii.

Súd I. stupňa po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že nespĺnil poslednú materiálnu podmienku a to, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Vyslovil nesúhlas so záverom súdu I. stupňa, že v budúcnosti nebude viesť riadny život, taktiež poukázal na rozpor medzi znením zákona resp. jeho ustanovenia, kde sa píše, že predpokladom podmiennečného prepustenia je okrem iného: „... že neexistuje príliš veľké riziko jeho recidívy...“ . Súd I. stupňa zrejme nesprávne pochopil výklad tohto znenia. Poukázal na evidentný rozdiel vo výklade zákona súdom I. stupňa. Z jeho hodnotenia ústavom vyplýva, že jeho sociálne zlyhanie je stredné a resocializačná prognóza je menej priaznivá. Toto je podľa jeho názoru dosť rozdielne od ohrozenia spoločnosti príliš veľkým rizikom jeho recidívy.

V závere svojej sťažnosti žiadal zváženie jeho možného podmiennečného prepustenia a aby mu bola daná šanca a jasný cieľ riadne sa zapojiť do socializácie na slobode a aby bol podmiennečne prepustený. Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení, súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Podmienku na podanie žiadosti o podmiennečné prepustenie odsúdený splnil dňa 17.01.2020. Súd I. stupňa správne vyhodnotil, že odsúdený si tak splnil formálnu podmienku, teda výkon dvoch tretín uloženého trestu.

Okrem formálnej podmienky, ktorá určuje dĺžku odpykaného trestu odňatia slobody, po ktorej môže byť odsúdený podmiennečne prepustený, zákon ustanovuje aj materiálne podmienky, ktoré musia byť splnené spolu s formálnou podmienkou. Materiálne podmienky znamenajú, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Či sú splnené materiálne podmienky, záleží od každého konkrétneho prípadu a súd je povinný prihliadať pri posudzovaní žiadosti o podmiennečné prepustenie na všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, na jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, na prostredie, v ktorom pred nástupom do výkonu žil, na celkový doterajší život, povahu a charakter páchanej trestnej činnosti, Rozhodujúcim kritériom je dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného.

Prvá podmienka, teda, že odsúdený preukázal plnením svojich povinností a svojím správaním polepšenie sa preukazuje prostredníctvom príslušného ústavu na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. Súd I. stupňa správne poukázal na hodnotenie riaditeľa, kde odsúdený vykonáva trest odňatia slobody. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Želiezovce vyplýva, že odsúdený sa opakovane dopustil páchania trestnej činnosti, jeho správanie a vystupovanie je doposiaľ na požadovanej úrovni. V hodnotení riaditeľa je uvedené, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody (t.j. od 10.10.2016) bol 7x disciplinárne odmenený. Čo sa týka jeho minulosti, dopúšťal sa opakovane trestnej činnosti, čo

bolo konštatované, avšak k spáchaniu trestnej činnosti, podľa hodnotenia riaditeľa ústavu, odsúdený prezentuje kritický postoj. V hodnotení rizika sociálneho zlyhania je konštatované, že riziko sociálneho zlyhania v jeho prípade je stredné a aktuálna resocializačná prognóza v jeho prípade je menej priaznivá. Splnenie druhej materiálnej podmienky súd skúma a objasňuje komplexnejšie posúdením všetkých okolností, súvisiacich s osobou odsúdeného, jeho osobnými a charakterovými vlastnosťami, celkovým postojom k spoločenským normám a pravidlám a prostredia, v ktorom žil pred nástupom na výkon trestu. V prípade odsúdeného je potrebné poukázať na skutočnosť, že ide o osobu, ktorá sa neustále dopúšťa páchania trestnej činnosti. Súd I. stupňa správne upriamil pozornosť v danom na odpis z registra trestov, z ktorého vyplýva, že odsúdený sa dostal do rozporu so zákonom celkovo 16x.

Vo vzťahu k materiálnej podmienke sa nadriadený súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením súdu I. stupňa. V tomto smere nadriadený súd len dopĺňa, že u viacnásobných recidivistov, obzvlášť u tých, ktorí sa opakovane dopúšťajú druhovo identickej trestnej činnosti dáva ich osobnostné narušenie len veľmi slabé záruky, že by sa v budúcnosti mohli páchaniu trestnej činnosti vyhnúť. Z toho dôvodu bude splnenie materiálnej podmienky, týkajúcej sa budúceho vedenia riadneho života u takýchto osôb skôr výnimočné, ako bežné. V tomto smere nadriadený súd opakovane poukazuje na odpis z registra v prípade odsúdeného a celkový počet jeho doterajších odsúdení (pričom nejde len o odsúdenia súdmi SR).

Na základe daných skutočností nie je možné konštatovať, že rozhodnutie súdu I. stupňa nie je správne a zákonné. Nadriadený súd poukazuje na všetky skutočnosti uvádzané súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, s ktorými sa plne stotožňuje a ako na správne na ne poukazuje.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, ako aj dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia súdu I. stupňa, nadriadený súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol, keď nezistil ani žiadne nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.